

Flertal, og desuden skal jeg bemærke, at de der ere mellem 4 Stjæpper Hartkorn og een Td., nærme sig til mange Gaardmænd. — Dernæst er der talt om den Fred og Ro, hvortil vi trænge, og at det var godt for Fredens og Roens Skyld ikke at vedtage dette Forslag; men jeg er netop af den Mening, at det er heldigt, at vi faae Strid og Kamp. Jeg gjør de Ord til mine, som ere udtalte af en Anden, at hvor der er Strid, er der Liv, og der er faldet Ytringer her i Salen, som tyde paa, at der er visse Kredse, hvor der nok kunde trænges til lidt mere Strid og lidt mere Liv. Det er sagt, at dette Forslag kunde udsaae Strid og Splid, og navnlig er det fremhævet af den ærede sidste Taler, som dog ikke vilde mene, at Forslagsstilleren var fremkommen dermed for at fremkalde Strid og Splid. Det kan imidlertid siges om enhverjomhelst Reform. Kan man ikke med samme Grund sige om Frihedsforkæmperne for 1848, at de kastede Strid og Splid ind i Befolkningen? Vi have ifjor hørt af en Minister, at netop de professionelle Læg altid ere imod Fremskridt, og skulde vi vente paa, at de vilde med, fik vi aldrig Fremskridt. — Jeg skal nu ikke opholde det ærede Things Tid længere, da det, der er anført imod Lovforslaget, tvært er imødegaaet.

Uaberg: Det, der nærmest foranledigede mig til i Gaardsmødet at begjære Ordet, var det særdeles behagelige Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg). Det ærede Medlem udtalte sin Forbauselse, troer jeg, over, at jeg saavel som Flere havde i 1862 stemt for et Mindretalsforslag til en Sammensætning af Amtsraadet, hvor den almindelige Valgret var lagt til Grund. Jeg skal villig indrømme, at jeg stemte saaledes, og jeg skal søge noget nærmere at oplyse det hele Forhold derved, thi det lod til, at det ærede Medlem blot opholdt sig ved den ene Side af denne Sag. Det Forslag, som jeg dengang stemte for, var et Forslag, der var fremkommet fra et Mindretal i det da nedsatte Udvalg. Der var dengang ikke Tale om et Amtsraad som det,

vi nu have, men om en fælles, overordnet Communalbestyrelse for Kjøbstad og Land, og allerede det, at Kjøbstæderne vare med, tillagde de, der udtalte Betenkeligheder ved denne Ordning af Communalvæsenet, en konservativ Betydning. Derfor var det, man fandt det nødvendigt at forandre Bestemmelserne med Hensyn til Sammensætningen af Amtsraadet, fordi Kjøbstadrepræsentanternes Tilstedeværelse i Amtsraadet vilde forandre den Majoritet, der ellers var tænkt givet ved Loven af 22de Marts 1855. Men desuden var der sat en Valgbarhedsbæscensus af 20 Tdr. Hartkorn for 4 af de 10 Medlemmer, Landkredsen skulde vælge, forudsat, at Amtsraadet kom til at bestaae af 15, og det var ikke saa lidt. (Berg: Det er en Misforstaaelse!) Nei, det er ingen Misforstaaelse; saaledes kom Forslaget frem til 2den Behandling fra Udvalget, og til det Forslag er det, at mit Navn staaer. Ved Afstemningen mellem 2den og 3die Behandling havde man forandret det saaledes, at man havde indskrænket Valgbarhedsbæscensus til kun at gjælde for dem, der vare valgbara til Landstinget; man havde bibeholdt de samme Tal, nemlig 4 for Landdistricterne og 2 for Kjøbstæderne. Jeg troer ikke, at der her er nogen Misforstaaelse tilstede fra min Side. (Berg: Nei, det er rigtigt!) Men naar man tager Amtsraadet, som det vilde være blevet efter denne Sammensætning, var det slet ikke saa forfærdelig frit. Jeg kan ikke see, at der er nogen saa overordentlig Forskjel paa Sammensætningen af dette Amtsraad og det, man nu har. Dertil kommer endnu en anden Betragtning, nemlig Hensynet til den Bestemmelse, man havde i Sunigrundlovens § 44, at Landstingsvalgene kunde ved Lov gaae over til Amts- eller de større Provindsraad, naar en Communallov blev givet, og dette Hensyn har ogsaa dengang gjort sig gjældende. Derfor var det fornemmeligt, man fandt det naturligt ikke at forandre den Valgbasis, man da ansaae for rigtig for Sammensætningen af Landstinget. Det, at man vilde holde sig til det, man dengang havde, var en af de Grunde, hvorfor man fandt det rigtigt at sammensætte Amtsraadet, som det da blev sa-